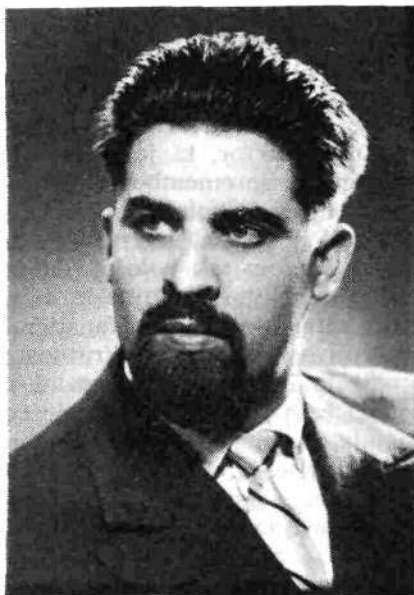


NAZADNJAŠKE PESMI II

Ciril Zlobec

Ciril Zlobec (rojen 1925 v Ponikvah na Krasu) je moral pred vojno (osnovna šola in nižja gimnazija) skozi italijanske šole, leta 1941 je bil iz šole izključen, prvo polovico leta 1943 je preživel v internaciji za mladoletnike, ob kapitulaciji Italije je stopil v partizane, po vojni je nadaljeval študij v Ljubljani, kjer je diplomiral iz slavistike. Zaposlil se je kot novinar. Svoje prve pesmi je objavil med vojno v partizanskem tisku.



V knjigi se je prvič predstavil v *Pesmih štirih* (skupaj s Kovičem, Menartom in Pavčkom) 1953, nato pa je izdal še štiri pesniške zbirke: *Pobeglo otroštvo* (1957), *Ljubezen* (1958, Prežihova nagrada), *Najina oaza* (1964, nagrada Prešernovega sklada), *Pesmi jeze in ljubezni* (1968). Dva izbora njegove lirike sta izšla v srbskem prevodu, leta 1962 je izdal roman *Moška leta našega otroštva* (Kajuhova nagrada).

Obsežno je Zlobčevo prevajavsko delo. Izšli so njegovi prevodi Alberta Moravie, Curzia Malaparteja, Giuseppa Tomasija di Lampedusa, Leonarda Sciascie in Alberta Manzija. Iz poezije je prevedel pesmi Giacoma Leopardija (izbor), Dantejevo *Novo življenje*, knjigo pesmi Salvatora Quasimoda, Pohorsko legendo Đorđa Radišića, izbor pesmi Vaska Pope, izbor pesmi Oskarja Daviča in obsežnejšo antologijo *Sodobne italijanske lirike*. Kot urednik ali sourednik je sodeloval pri več antologijah, od teh sta dve, prva posvečena povojni jugoslovanski književnosti in likovni umetnosti, druga povojni jugoslovanski poeziji, izšli v Italiji in je zlasti druga doživela zelo lep sprejem v italijanski kulturni javnosti in dvignila dokaj prahu v Jugoslaviji.

KONTRAPUNKT REVOLUCIJE

Geolog bo učil: Vzporedne plasti,
tukaj nič boja bilo ni.

*Srečko Kosovel,
Tragedija na oceanu*

Geolog bo učil: Le vrhnje plasti,
tukaj nič boja bilo ni...
Igra pomladnih vetrov jih dviguje,
slepí s prispodobo viharja,
a kadar spodnja, zadušljiva plast,
pretežka za igro vetrov,
se zgane, vstane v upor
proti lastni usodi spodnje plasti.
Korenine potegne za sabo na sonce,
potrga jih, ko se odpravi na pot,
in težko jih vlačí za sabo:
njih lastna smrt se mota med njimi.

Geolog bo učil: Le vrhnje plasti,
tukaj nič boja bilo ni...
Kot rádostna mavrica, ki se razblini,
ko kličeš otroka, da bi jo videl,
je vedro opasala svet revolucija
Daniela Bendita:
— Bodimo realisti, zahtevajmo NEMOGOČE!
Za trenutek, kot da smo s prstom, neverni,
se dotaknili starega upanja:
Morda pa ta veter-mavrica
bo jutri to težko, zadušljivo plast
sanjajočo prebudil v BOJ
za zdavnej MOGOČE.

JAZ, JEZDEC IN KONJ

Vse, kar počnemo
je beg mimo vsega,
kar ne bomo nikoli spoznali.

Čimbolj strma je pot,
čimvišji je cilj,
čimbolj mikaven uspeh,
tembolj so potrebne plašnice na očeh,
ker vse je speljano od—do,
od tu do tam,
od zdaj do bogvekdaj.

A na tem tesnem begu
ostaja zunaj plašnic
še zmerom na levi vsa leva stran,
na desni še zmerom vsa desna stran,
ki ju ne bomo nikoli spoznali.

Karkoli počnemo,
hitimo mimo vsega,
kar ni pot,
mimo vsega,
kar ni cilj,
mimo vsega,
kar ni uspeh,
zmerom po ozkem klancu od—do
dveh plašnic na očeh.

Razjahal se bom,
jezdec in konj na tem begu,
pogledal, kaj je za temi plašnicami,
kaj je na levi,
kaj je na desni.
Natanko in dolgo bom gledal,
o, jaz sem radoveden,
kar tu bom ostal.

ŽALOSTINKA ZA NAŠIMI ROKAMI

Te naše roké,
ustvarjene tudi zato,
da pobožajo ljubljani obraz,
ki išče njih toplega diha,

ustvarjene tudi zato,
da skuštrajo glavo otroku
še čisto nizko ob nas,

ustvarjene tudi zato,
da ta dolgi, prepoteni delovni dan
preženo iz telesa
za nežnost ljubezni,

ustvarjene — čisto preprosto —
tudi zato,
da sežejo komurkoli že v dlan,

te naše roke
so pobegnile od nas,
njih prste, zdrizaste lovke,
premika hladno srce
skrite hobotnice v nas.

Predaleč so že pobegnile,
da bi še božale ljubljani obraz,
da bi še kuštrale glavo otroku,
da delovni dan bi pregnale iz telesa
za nežnost ljubezni,
da komurkoli že segle bi v dlan,

teh svojih rok
skrite hobotnice v nas
ne moremo več priklicati k sebi,
da v pravem, možatem obupu
bi udarili krepko po mizi:
Prekleta! Je to sploh življenje?